

ΔΗΜΟΤΙΚΑ.

Είμεθα πολὺ μακρὰν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ Ἀλκαῖος κατεδιώκετο, διότι ἐδείκνυε διασκεδάζων, τὰ σφάλματα τῶν πολιτικῶν καὶ δημάρχων τῆς Λέσβου· μακρὰν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ θάρρος τοῦ Γιουβενάλιου τῷ ἐκόσπιζεν εἴτη τινὰ ἐξορίας ἐν Λιβύῃ, καὶ καθ' ἣν ὁ νέος Βολταίρος καὶ ὁ ἀγγλὸς Withers ἐλάμβανον τὸν κόπον, νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ Βασιλῖα καὶ Νιουγγάτια δώματα διὰ μικροὺς ἐμπαιγμοὺς πρὸς εὐνοουμένους δημάρχους.

Είμεθα μακρὰν τῶν ἐποχῶν τούτων καὶ χαίρω διότι ἀγαπῶ τὴν εὐζωίαν, ὅσον μισῶ τοὺς σταυροτίδες. Χαίρω τόσον, ὅσον ἀπ' ἐτέρου λυπούμαι διότι δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ φέρω καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ Ἀρχαιολόγου Δημάρχου μας, τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὃ καὶ ὁ Ἕλλην ἐκεῖνος ἀστείας, Ἰππώναξ, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὅστις γράφας τινα περὶ δύο ζωγράφων, ἔφερον αὐτοὺς εἰς τοσαύτην ἀπελπισίαν, ὥστε εἶχον, τὴν ἐπομένην, τὴν ἀδυναμίαν νὰ πνιγῶσι.

Δύναται τις λοιπὸν νὰ γράψῃ τινα δημοτικὰ ἀφόβως.

**

Ὁ μόνος κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχω καὶ τὸν ὁποῖον βεβαίως δὲν θὰ δυνθῶ ν' ἀποφύγω, εἶναι ὅτι θὰ γραφῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ Δὸν-Κισώτου τοῦ τρυφεροῦ !!

Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρελθούσης δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἀπαντες ἠλπίζομεν νὰ ἴδωμεν νέα ἔργα, ὕδωρ, ἀσκονίαν, καλλαισθησίαν καὶ τέλος πᾶν ὃ,τι πολλὰ ἐν Εὐρώπῃ ἴδων ἑλληνικὸς νοῦς δύναται νὰ μετακλιματίσῃ. Ἄλλ' ὦ τῆς πλάνης! Μετὰ διετῆ δημοκρασίαν ξανθὴν, δὲν εὕρομεν βελτιώσεις εἰς οὐδὲν τῶν τοῦ δήμου· τῷναντίον εἰς τινα εὕρομεν ὀπισθοδρομήσιν ἀνταξίαν χαχαλικῆς διοικήσεως.

**

Καὶ πρῶτον περὶ ὕδων.

Ἐνῶ παρ' ἡμῖν σπανίως ἔχομεν βροχάς, ἐνῶ τὰ φορτηγὰ ἀμάξια οὐδέποτε μεταφέρουσι μεγάλα βάρη, ἐνῶ αἱ ἀμάξαι εἶναι ὀλίγαι, ἐνῶ τὰ ὑποδήματα τῶν φιλοκάλων ἀστῶν δὲν εἶναι προκοφόρα καὶ ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἑλαφροὶ καὶ δὲν πατοῦσι βαρῆς, δὲν ἀπορεῖ τις βλέπων τὰς ὁδοὺς εἰς τοιαύτην αἰσχρὰν κατάστασιν, δημαρχοῦντος μάλιστα μηχανικοῦ τῆς Ecole centrale;

Οἱ ὑπάρχοντες μαθηταὶ τῆς σχολῆς ταύτης ἐδιδάχθησαν, καὶ ἀπὸ σπουδαίους μάλιστα καθηγητὰς, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὅτι διὰ νὰ ἔχῃ πόλις τις ὁδοὺς ὑποφερτὰς πρέπει νὰ μεταχειρίζεται καλὸν ὕλικόν, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς λαίπει ἀπὸ τὸν τόπον μας, καὶ τὸ ὕλικόν τοῦτο νὰ διατίθεται καλῶς. Ἄν καὶ ταῦτα εἶναι πράγματι ἀλήθειαι τοῦ μακαρίτου De la Palisse, ἐν τούτοις τὰ ἐδιδάχθησαν, ὡς καὶ ὅτι αἱ ὁδοὶ δὲν ἐπισκευάζονται εἰμὴ κατὰ διετίαν.

Καὶ ὅμως, ὡς πάντες βλέπομεν, αἱ Ἀθηναῖκαι ὁδοὶ ἐξεκολλοῦσιν, ἀπὸ τῆς δημαρχίας του ὧς καὶ πρὶν, ἐπισημαζόμεναι καθὲ ἐξάμνηνον· οἱ δὲ ῥιπτόμενοι λίθοι, οἱτινες ἀφίενται ἀνευ διαστρώσεως καὶ καταπίσεως, εἶναι

μεγαλῆτεροι καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κεφαλῆς ἀξιοματικῶς τινος τοῦ ναυτικοῦ μας, βλάπτοντες οὕτω μεγάλως τὰς ἀμάξας, τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν δεσποινῶν καὶ ἐπὶ τέλους καυτηριάζοντες τὰ ὑποδήματα, πρὸς μεγίστην χαρὰν μιᾶς συντεχνίας.

Καὶ ὅλα ταῦτα διότι οὐδέποτε, κατὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἐπετήρησεν, ἔστω καὶ ἐπὶ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας, ὁ ἴδιος, ὡς ὑπέσχετο, ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν πληρονομένων ὅπως ἐπιβλέπωσι τὰς ἐργασίας ἀσυνηθῆτων ἐργολάβων.

**

Διατί ἡ τόση δυσωδία καὶ ἀκαθαρότης ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν;

Δὲν ὑπάρχει ὕδωρ διὰ νὰ καταβρέξουν καὶ καθαρίσουν τὰς ὁδοὺς. Ὑπάρχει. Ἄλλ' ἔστω. Ἀγοράσατε τοῦλάχιστον ἐκ Γαλλίας σκουποφόρα κάρρα, τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν κοστίζει περισσότερον τῶν 300 φράγκων. Δι' αὐτῶν θὰ καθαρίζονται τάχιστα αἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀκαθαρσίαι, ὧν βρῖθι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ συνταγματικὴ πλατεία, καὶ ἔνεκα τῶν ὁποίων σπερούμεθα πρὸ πολλοῦ τῆς εὐχαριστήσεως νὰ θαυμάζωμεν περιηγητῆρας, ἀγγλικὰς καλλογάς, αἵτινες οὐδὲ pipes sans culottes δύναται νὰ παρατηρήσωσιν ἀσκαρδαμυκτεὶ καὶ ἀνευ ἐρυθήματος.

Αἱ ἀκαθαρσίαι αὗται ἐπέφερον τὸ μόλυσμα, τὸν τύφον.

**

Ἄν δὲν τὸ πιστεύητε, ἴδου ἡ ἀγάλυσις, ἦν ἕκαμα, τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν· καὶ εἰς τὰς χημικὰς μου γνώσεις σὰς παρακαλῶ νὰ ἔχητε πεποιθήσιν. Εἰς 110 μέρη ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εὕρον·

Ἄζωτον	79
Ὄξυγόνον	21
Acide merdique	7
Ἀναστεναγμοὺς ἀνυπνάνδρων	1
Ἐπικηδείους Φιλήμονος	1

Ἐνθροειδὸν ὀξὺ, hypopetate de vieux καὶ ἀνθρακικὸν ὀξὺ 1

Ἄς μᾶς εἰπῶσι λοιπὸν οἱ γνωρίζοντες, ὃ τοιοῦτος ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, εἰσπνεόμενος καὶ ἐρχόμενος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ αἵματος δὲν μᾶς δηλητηριάζει; δὲν μᾶς τυφώνει;

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὕρισκω τρόπον νὰ κολλήσω ἐπιτηδείως ἱστορικόν τι τὸ ὁποῖον ἐνεθυμήθην συγχωρήσατέ με νὰ τὸ ἀφήσω ξεκάρφωτον.

Ἴδου αὐτό.

Γάλλος διευθυντῆς ἐργοστασίου ἐν Παρισίοις, πρὸς ὃν ἐδίδεν Ἕλλην φίλος μου μηχανικὸς παραγγελίαν ὑδραυλικῶν ἐργαλείων, ἰδιόχειρον τοῦ βώσασου δημάρχου μας διὰ τὴ ἐν ταῦθα ὑδραγωγεῖον, παρατηρήσας ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν τὸ σχέδιον εἶπε μετὰ μειδιάματος, πικροτέρου καὶ τῶν βακτηριδίων τὰ ὁποῖα ἐπίομεν, Φιλήμονος καταφάσκοντος; «Quel bonhomme a fait ces calculs—là?»

Κλείω σήμερον τὰ ὀλίγα ταῦτα δημοτικὰ, συμπεραίνων ὅτι εἰς προσοχὴς ἐκλογὰς οἱ Ἰωνοὶ Ἀθηναῖοι φαναριωτίζοντες καὶ αὐτοὶ θὰ τῷ εἰπῶμαι μετὰ τῆς σφαιρίδιον εἰς τὰς χεῖρας; Zut maintenant! Nous vous prevenons que ça ira directement an noir.

Ἡλιοῦ.